

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNI NA SVETKOVINU

UZNESENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE NA NEBO Četvrtak, 15. kolovoz 2019. [\[Multimedia\]](#)

Marija – utjeha i nada na našem ovozemaljskom hodočašću

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem Evanđelju, na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije, Blažena Djevica moli ovim riječima: „Veliča duša moja Gospodina, klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju“ (Lk 1, 46-47). Pogledajmo glagole ove molitve: *veliča* i *klikće*. Dva glagola: „*veliča*“ i „*klikće*“. *Klikće* se kad se dogodi nešto tako lijepo da nije dosta radovati se u nutrini, u duši, nego želimo izraziti sreću čitavim tijelom: tada se *klikće*. Marija *klikće* zbog Boga. Tko zna je li se i nama dogodilo da *klikćemo* u Gospodinu: likujemo zbog postignutog rezultata, zbog dobre vijesti, ali Marija nas danas uči *kliktati* u Bogu. Zašto? Jer On – Bog – čini „velika... djela“ (usp. r. 49).

Na velike stvari podsjeća drugi glagol: *veličati*. „Veliča duša moja“. *Veličati*. Naime, *veličati* znači uzvisivati neku stvarnost zbog njene veličine, ljepote... Marija uzvisuje Gospodinovu veličinu, uzdiže mu hvalu govoreći da je On zaista velik.

U životu je važno tražiti velike stvari, inače se gubimo u mnogim sitnicama. Marija nam pokazuje da ako želimo da nam život bude sretan, Boga se mora staviti na prvo mjesto, jer samo je On velik. Koliko puta, naprotiv, u životu idemo za stvarima od male važnosti: predrasude, zlopamćenja, suparništva, zavisti, iluzije, suvišna materijalna dobra... Količe samo tričarije u životu! To nam je itekako poznato. Marija nas danas poziva *dignuti pogled* prema „velikima stvarima“ koje je Gospodin izveo u njoj. I u nama, u svakome od nas, Gospodin čini mnoge velike stvari. Moramo ih prepoznati i uzvisivati, *veličati* Boga zbog tih velikih stvari.

To što danas slavimo su „velike stvari“. Marija je uznesena na nebo: ona, nezatna i ponizna, prva prima najveću slavu. Ona, koja je ljudsko biće, jedna od nas, postiže vječnost u duši i tijelu. I ona nas ondje čeka, poput majke koja čeka da joj se djeca vrata kući. Naime, Božji narod je zaziva kao „*vrata nebeska*“.

Mi smo na putu, putnici prema nebeskom domu. Danas gledamo Mariju i vidimo cilj. Vidimo da je jedno stvorenje uzneseno u slavu Isusa Krista uskrsloga i da to stvorenje nije mogao biti nitko drugi doli ona, Otkupiteljeva Majka.

Vidimo da je u raj, zajedno s Kristom, Novim Adamom, također Marija, nova Eva, i to nam daje utjehu i nadu na našem ovozemaljskom hodočašću.

Blagdan Uznesenja Marijina poziv je svima nama, posebno onima koje muče sumnje i žalosti, i žive pognute glave, ne uspijevaju podići pogled. Pogledajmo gore, nebo je otvoreno; ne ulijeva strah, nije više daleko, jer na pragu neba je majka koja nas čeka i naša je majka. Ljubi nas, smiješi se i brižno nam pritječe u pomoć. Kao i svaka majka želi najbolje za svoju djecu i kaže nam: „Dragocjeni ste u Božjim očima; niste stvoreni za sitna zadovoljstva ovoga svijeta, nego za velike radosti neba“. Dà, jer Bog je radost, ne dosada. Bog je radost. Pustimo da nas Majka Božja primi za ruku. Svaki put kad uzmemo krunicu u ruke i molimo se njoj činimo korak naprijed prema velikom životnom cilju.

Pustimo da nas privuče istinska ljepota, ne dopustimo da nas potpuno zaokupe sitnice života, nego izaberimo veličinu neba. Neka nam Blažena Djevica, Vrata nebeska, pomogne svaki dan s povjerenjem i radošću gledati ondje gdje je naš pravi dom, gdje je ona, koja nas čeka kao majka.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, izražavam svoju blizinu stanovništvima više zemalja Južne Azije koja su teško pogođena monsunskim kišama. Molim za žrtve i raseljene, za sve obitelji koje su ostale bez krova nad glavom. Neka Gospodin dade snage njima i onima koji im pomažu.

Danas su se u Čenstohovi, u Poljskoj, okupili brojni hodočasnici da proslave Djevicu na nebo Uznesenu i spomenu se stote godišnjice obnove diplomatskih odnosa između Svete Stolice i Poljske. Pozdravljam sve okupljene podno nogu Crne Gospe i pozivam ih da mole za čitavu Crkvu. Pozdravljam također Poljake koji su ovdje!

Srdačan pozdrav vama, talijanskim i hodočasnicima iz raznih zemalja. Posebno pozdravljam misionarsku obitelj *Donum Dei*, *Union Seglar de San Antonio Maria Claret*, venezuelsku skupinu „*Festeros de San Vicente*“ koja je biciklom došla iz Valencije, te mlade iz Novolija koji se nalaze na školskom kampu.

A sada vas molim da popratite ovu gestu molitvom: blagoslovit ću veliki broj krunica namijenjenih sirijskoj braći. Na inicijativu Udruge „Pomoć Crkvi u nevolji“ napravljeno je oko šest tisuća krunica; izradile su ih sestre karmelićanke, u Betlehemu. Danas, na ovaj veliki Marijin blagdan, blagoslivljam ih a zatim će biti podijeljene katoličkim zajednicama u Siriji kao znak moje blizine,

posebno obiteljima koje su nekoga izgubile zbog rata. Molitva izmoljena s vjerom je snažna!
Nastavimo moliti krunicu za mir na Bliskom Istoku i u čitavome svijetu.

Prije blagoslova izmolimo jednu Zdravo Mariju.

[*Zdravo Marijo*]

Blagoslov

I želim vam svima dobar blagdan Uznesenja. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!